

Jens Chr. Pedersen

Forstander på Kongshøjgaard Produktionsskole

Medlem af kommunalbestyrelsen 1990-2007

Født den 8. august 1956 i Strandby

Uddannet folkeskolelærer

Medlem af bestyrelsen for opholdsstedet TVÆRS

I 1997 blev jeg kontaktet af Niels Krebs Hansen, som var formand for Farsø Bylistes valgudvalg, om jeg ville opstilles på Farsølisten til kommende kommunalbestyrelsesvalg. Jeg deltog i opstillingsmødet på Farsø hotel og blev opstillet som nr. 1. Jeg deltog i nogle valg møder rundt i kommunen, men følte mig noget uerfaren overfor Jette Thomsen og Bach Iversen.

Jeg blev valgt sammen med Carlo Nielsen. På valgnatten støttede jeg mig til de øvrige Bylister med Søren Skovgaard Madsen og Poul Lybæk. De sagde, at vi nok snart blev indbudt til forhandling. Det skete ikke, for Jette Thomsen meddelte, at der var indgået en konstitueringsaftale mellem Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet om fordeling af de vigtigste poster med hende som borgmester. Dette betød, at Bylisterne og Socialdemokratiet var holdt uden for. Det videre arbejde i kommunalbestyrelsen blev derfor præget af en række 10 – 7 afgørelser, som dog aftog i slutningen af perioden, da naget fra konstitueringen var ved at fortage sig.

Jeg kom i Kulturudvalget og blev formand for Folkeoplysningsudvalget. Som nyt medlem læste jeg alle papirer, hvilket dog aftog med tiden. Som formand for Folkeoplysningsudvalget lærte jeg, at følge dagsordenen, sikre alle kom til orde og lave konklusioner.

Kulturudvalgets område interesserede mig meget, især fritidsområdet. Som lærer måtte jeg være opmærksom på, om jeg var inhabil – det gav dog ikke anledning til problemer.

Jeg konstaterede, at der var stor forskel på arbejdet i kommunalbestyrelsen og udvalgene, sidstnævnte er lukkede. Det bevirker, at mens udvalgenes arbejde er mere målrettede og pragmatiske, benyttes kommunalbestyrelsesmøderne mere til politiske udtalelser, der kan blive refereret i pressen.

En sag som irriterede mig var, at 10-mands gruppen ændrede chefgruppens sammensætning, så vores udvalgssekretær, skoledirektøren, ikke længere var medlem af denne gruppe, men havde reference til socialchefen. Dette gav efter min mening dårligere vilkår for betjeningen af Kulturudvalget. – Det skulle ændres efter næste valg.

Vi fik etableret Stenaldercentret, som blev meget omstridt, nok på et irrelevant grundlag, idet Jette Thomsen solgte sin restaurant i Ertebølle til centret. Det gav anledning til murren hos en del af befolkningen, hvilket blev udnyttet politisk.

Det var dog bedre, at bygningerne blev benyttet som et aktiv end, at de stod tomme.

Indretning til museum blev støttet af Arbejdsmarkedets Feriefond. Men driften har til stadighed givet økonomiske problemer.

Socialdemokraternes gruppeformand Hanne Lis Sørensen spurgte mig på et tidspunkt, om ikke jeg ville skifte til Socialdemokratiet. Jeg bestemte, at vente til efter valget af hensyn til dem, der havde stemt på mig. Arbejdsforholdene og stemningen i vores Byliste-gruppe blev dog stadig dårligere, så jeg ombestemte mig, og blev fulgt af Søren Skovgaard Madsen.

Ved valget stillede jeg op for Socialdemokratiet, og vi fik valgt 4. Jette Thomsen havde ændret sin konstitueringsstrategi, således at alle kom med i konstitueringen, bortset fra Carlo Nielsen, som man ikke kunne få fat i. Vi fik 2 formandsposter. Nogle af de borgerlige medlemmer syntes, at vores støtte havde været for dyr købt.

Jeg blev formand for Kulturudvalget og dermed min egen politiske chef, hvilket dog ikke gav anledning til problemer. Samarbejdet i udvalget var godt. Der var ikke de store problemer, og økonomien blev løbende tilpasset. Skoledirektøren blev igen medlem af chefgruppen.

Ved valget i 1998 var jeg spidskandidat. Vi mistede en plads, da kommunalbestyrelsen var reduceret med to medlemmer fra 17 til 15.

Ved konstitueringen blev jeg viceborgmester og medlem af Økonomiudvalget. Det blev en noget turbulent periode. Der var en del tilsynsrådssager bl.a. vedrørende en manglende protokoltilførsel, salg af industrigrunde og grundsalg til butikscentret. Der var også uenigheder, der gik på tværs af grupper, nok på grund af manglende forarbejde, inden sagerne blev forelagt til beslutning. Oppositionen mente, jeg havde for stor indflydelse på Kjeldsen. Han brugte mig af og til som sparringspartner, hvilket ikke er unaturligt, men om det gav sig udslag i socialdemokratisk politik, ved jeg ikke.

Ved valget i 2001 fastholdt vi de 3 mandater og posterne som formand for Socialudvalget og viceborgmester. Jeg skiftede til formandsposten for Socialudvalget, det eneste udvalg, jeg ikke havde været medlem af. Ved min tiltræden gav jeg udtryk for, at vi skulle stræbe efter at få budgettet overholdt, samt at jeg ville arbejde for, at socialpersonalet blev mere anerkendt og få et bedre arbejdsmiljø.

Det gik noget anderledes, vi fik en række sager, som blev slået stort op i pressen.

Bl.a. om opsigelse af en plejefamilie på grund af samarbejdsvanskeligheder om en anbragt pige. Der var uro i familieafdelingen på grund af organisationsændringer, der til slut medførte, at afdelingens personale blev afskediget.

Det blev ikke nemmere af, at jeg i samme periode var konstitueret som pædagogisk- administrativ konsulent og skulle sætte mig ind i det område.

Det sidste år i perioden var det nye byråd i Vesthimmerlands kommune trådt i funktion. Vi sad som et forretningsministerium og kunne kun træffe få beslutninger.

Vi fandt dog 200.000 – 300.000 kr., som vi kunne bruge til at renovere loftet på Torvet 1.

Jeg har et godt indtryk af min tid i Farsø kommunalbestyrelse, selv om jeg er lidt præget af 10 - 7 perioden. Det er ærgerligt, når man har noget at bidrage med, ikke at kunne få lov. Jeg vil karakterisere det som en god arbejdsplads, hvor man kunne være uenig men aldrig uvenner.